

התרומה של טיפול באמצעות אמנות לתפקוד החברתי, רגשי ואקדמי של ילדים עם ליקויי למידה

סיכמה: דר' לימור גולדנר, ביה"ס לטיפול באמצעות אמנויות, אוניברסיטת חיפה והמכללה האקדמית אורנים לחינוך.

בנוסף, נבחן ההבדל בשלושה משתני תהליך בקרב שתי הקבוצות (התרשמות מן הפגישה (הרגשה ומשמעות) והערכת הקשר עם המטפל/המטופל). משתנים אלו הוערכו חמש פעמים לאורך הטיפול הן על ידי הילדים המטופלים והן על ידי המטפלים. התוצאות הצביעו על רמות גבוהות של התרשמות מן הפגישות וקשר עם המטפל בקרב קבוצת הטיפול באמנות בהשוואה לקבוצת הסיוע הלימודי, כאשר איכות הקשר עם המטפל תרמה לשיפור ברמת בעיות המופנמות והמוחצנות של הילדים בקבוצת הטיפול באמצעות אמנות. הכותבות מנתחות את הממצאים ועומדות על חשיבות הקשר עם המטפל והחקירה הרגשית של קשיי המטופל באמצעות אמנות.

ביבליוגרפיה

Freilich, R., & Shechtman, Z. (2010). The contribution of art therapy to the social, emotional, and academic adjustment of children with learning disabilities. *The Arts in Psychotherapy*, 37, 97–105.

לימור גולדנר, limor.goldner@weizmann.ac.il

המחקר התקיים בישראל ובחן את התרומה של טיפול באמצעות אמנות לתפקוד של ילדים עם ליקויי למידה שניתן כתוספת לסיוע לימודי (n=42) בהשוואה לילדים עם ליקויי למידה שקיבלו סיוע לימודי מוגבר בהשוואה לקבוצת הטיפול באמצעות אמנות (n=51). טווח גילם של הילדים נע בין 7 ל 10 (ממוצע, 10.48, סטיית תקן, 2.42). קבוצת הטיפול באמצעות אמנות התנהלה כסטודיו פתוח, כאשר כל מטופל בחר פרוייקט בו התמקד. הקבוצה נסובה סביב חקירה רגשית של קשיי המטופל והגברה של מודעות.

תוצאות המחקר מצביעות על ירידה ברמת בעיות המופנמות והמוחצנות ועלייה ברמת התפקוד הכולל בדיווחי הילדים בקרב קבוצת הילדים שהשתתפה בטיפול באמצעות אמנות בהשוואה לקבוצת הביקורת אך לא בדיווחי המורים. עם זאת, נמצאה ירידה במדדים הקליניים של בעיות מופנמות, מוחצנות, תוקפנות ובעיות הסתגלות בקרב הילדים בקבוצת הטיפול באמנות גם בדיווחי ילדים וגם בדיווחי המורים. פירוש הדבר כי, מספר גדול יותר של ילדים מקבוצת הטיפול באמנות לא השתייך בסיום הטיפול לרמה הקלינית של הבעיות בהשוואה לילדים שזכו לסיוע לימודי. בניגוד למשוער, על אף שקבוצת הסיוע הלימודי זכתה למספר שעות רב יותר של תמיכה לימודית לא נמצא הבדל בתפקוד האקדמי בשתי הקבוצות. מדידה שהתקיימה שלושה חודשים לאחר סיום הטיפול לא הצביעה על הבדלים מובהקים בין הקבוצות. עם זאת, מספר הנבדקים במדידה זו היה יחסית קטן.